

יצא לך להיתקל באלימות של מתנחלים?

היו כל מיני מקרים. פעם אחת שהמתנחלים פנצ'רו את הצמיגים של האוטו של המח"ט. והיה עוד אירוע, אני לא בטוחה אם זה כאילו קרה באותו זמן או בנפרד, שהם פנצ'רו אוטו של סיור בזמן ש[חיילי] הסיור ישנו שם באוטו. היצהרניקים, בשונה מהמתנחלים האחרים, הם לא כל כך אוהבים את הצבא. מה שקרה, אני חושבת שהצבא הרס מאחזים קטנים [באזור יצהר], ויש מוצב ממש קטן שיושב ביצהר, שהיו שם נראה לי איזה שישה חיילים, משהו כזה. ואז מה שקרה [זה] שבאיזה חמש לפנות בוקר, איך שהחיילים תיארו את זה, זה התחיל מכמה אנשים והסתיים באיזה 40 אנשים, משהו כזה, מתנחלים שבאו, רעולי פנים חלק מהם, ופשוט אמרו להם "אם תהיו בשקט אז לא נפגע בכם". ואז החיילים, המילואימניקים, פשוט אמרו סבבה, רק תיתנו לנו את הציוד שלנו לפחות. הם לקחו את הציוד שלהם ואת כל השאר המתנחלים פשוט החריבו. הכול. את כל המוצב. פשוט הרסו את זה לחלוטין.

ולמה החיילים לא עושים כלום?

נראה לי זה סיטואציה ממש מפחידה. גם בעיקרון ההנחיות שאנחנו מקבלים זה שלא אמורים להתעסק עם מתנחלים. מי שמתעסק איתם זה המשטרה, הכחולים. [ההנחיה היא ש]אם מתחיל איזשהו חיכוך עם המתנחלים ישר תתקשרו למשטרה או אולי מג"ב לפעמים, אבל אנחנו לא אמורים להתעסק איתם. זה בכלל לא אמור לקרות.

הם היו ממש תחת סוג של התקפה?

כן. שוב, אני לא יודעת כמה יש פרוטוקול וגם לא כל כך הכינו אותם לסיטואציה הזאת, זה עוד משהו שהם נורא התלוננו עליו. זה נושא שהוא די אפור. בגדול זה להתקשר למשטרה, ואנחנו (הצבא) לא מטפלים בזה. בזה זה מתחיל ובזה זה נגמר.

היישוב היהודי כל כך רוצה שתרגיש נוח שם שהוא מפנק אותך, מביא לך מלא עוגיות ומלא דברים ומפנק, מפנק, מפנק. כי בסוף אם הם לא יעשו את זה, החייל ישאל את עצמו עוד יותר ועוד יותר "למה אני פה שומר על האנשים האלה? למה הם נמצאים שם?". יש אינטרס ליישוב היהודי לרתום את הצבא לשורותיו.

איפה אתה כמפקד נכנס בסיפור הזה?

אני ניסיתי להיצמד לפקודות ולנהלים.

שהם?

לא לעצור את מי שלא צריך. לפעמים היה מצב שליד פטרול 30 (פטרול רגלי באזור הקסבה המערבית בחברון) שנמצא באיזה מקום [יש] חבורה של איזה 10 ילדים קטנים שמתחילה לקלל ערבים שעוברים שם, או אומרת לסיור: "תעצור אותם", "תבדוק אותם", כל מיני כאלה. בסיטואציות כאלה אני הבנתי שהגורם הבעייתי פה זה אותם ילדים, ואני גירשתי את הילדים או קראתי למבוגרים שייקחו את הילדים. זה אותם ילדים ואתם הורים שנותנים לי אחר כך עוגיות. ברור לי שזה יוצר קושי. אני אומר עוד דבר: הישוב היהודי מאוד רצה להיכנס לתוך הבסיס. אמרנו להם: חברה, אי אפשר להיכנס. שיהיה מרחק בכל זאת. אתה רוצה להביא לי עוגיות, בסדר, אבל לא יותר מזה.

פטרול 30 שדיברת עליו עכשיו, אתה חושב שיש סיכוי שזה שהם קיבלו עוגיות מהילדים האלה משפיע?

בסיטואציה שבה ילד יהודי זורק אבן על היישוב הערבי למטה - בגלל שהילד יהודי והוא משלנו, ובגלל שזה אותו ישוב יהודי שנותן את העוגיות - אז כשאותו צבא, החיילים שלי, מ"כ, נעמוד מול אותו ילד, היחס אליו יהיה שונה לחלוטין מ[היחס ל]ילד פלסטינאי שזרק אבן כלפי היישוב היהודי. פלסטינאי שזרק על הישוב היהודי - תופסים אותו בכוח, לוקחים אותו ובדקים אותו ושולחים למעצר. ילד יהודי שזרק אומרים לו: "נו, נו, נו, אל תעשה את זה" [או ש]אומרים לאבא שלא יעשה את זה. זה בגדול. בסיטואציה אחרת אני עשיתי אותו דבר עם [ילדים] פלסטינאים.

ואיפה החייל שקיבל עוגיות בתוך זה?

בעוד יותר בלבנות. כי יש לו גם את הסיפור האישי שלו וגם את הסיפור שאומרים לו מהצבא: עכשיו אתה פה בשביל להגן על היישוב היהודי. וגם מה שקורה בפועל זה שאותן עוגיות בטח משפיעות. להזמין את החיילים לארוחת ערב ביום שישי כשנשארים, להזמין אותם לאכול ארוחת ערב בבית חב"ד, שתהיה להם ארוחה טובה יותר מהארוחה שהטבח המוצלח יודע לארגן במטבח של [מוצב] "מתקנים". היום בדיעבד אם אתה שואל אותי שאני חושב שיש בזה בעיה אתית? אני חושב שכן. אני אומר בצורה גלויה שכן, אני חושב שזה משפיע.

סמ"ר * נח"ל 932 * תל רומיידא (חברון) * 2014

יש לך אינטראקציה עם מתנחלים? אני מניח שב"שובו אחים", בזמן שחטפו את הנערים, זו בטח היתה תקופה לחוצה.

אני זוכר שמצאו את הגופות [של החטופים]. זה היה כמעט חצות, וכל הישראלים יצאו מהבית שלהם. פשוט הם רצו למצוא איזה פלסטיני ולהרוג אותו. אז היינו צריכים להגן על משפחות של פלסטינים, זה היה הפעם הראשונה והאחרונה שבאמת ניסינו להגן על הפלסטינים. [המתנחלים] פשוט רצו דם. הם לא רצו שום דבר אחר, לא היה אכפת להם. תאוה לדם. הצבנו עמדות וחיכינו שהמשפחות [הפלסטיניות] יעלו [במעלה הרחוב]. הישראלים הגיעו לפגוש אותם. נאלצנו להקיף את הפלסטינים כדי להעלות אותם. קראו לנו בוגדים, שאנחנו נאצים, שאנחנו שונאים יהודים ואנחנו שונאים את ישראל כי אנחנו מגנים על פלסטינים חפים מפשע. זה נמשך שלוש שעות עד שהישראלים חזרו לבתים שלהם. הגנו על המשפחות הפלסטיניות שעלו בכביש לבתים שלהם. לא היה להם קשר לילדים האלה (הנערים החטופים). ילדים בני שש, ילדים בני שמונה, משפחה עם ארבעה ילדים, אמא ואבא, אף אחד מהילדים לא היה מעל גיל 10, והם פחדו מאוד. הקפנו אותם להגנה וליווינו אותם בכביש, כי כל הישראלים היו בחוץ וניסו להגיע אליהם.

אני יכול לשאול אותך איך אתה מרגיש ברגע הזה?

הרגשתי חרא. הייתי שם כדי להגן על הישראלים והתייחסו אליי כמובן מאליו וקראו לי בוגד כי לא רציתי שפלסטיני בן שמונה, שאין לו קשר למצב, ייפגע בגלל משהו שאין לו שליטה בו. זאת האווירה - אווירה מלאה שנאה וכעס. לא יודע, זה מדכא.

היו אירועים של 'תג מחיר' בגזרה?

כן. אני לא זוכר את כל המקומות שבהם זה קרה. פה ושם קיבלנו טלפון מהחטיבה, היה 'תג מחיר', זאת אומרת ריססו 'תג מחיר' לפחות במקום הזה והזהר. [היה גם] תושב פלסטיני שהיו לו אדמות בקרבת סלפית. שתמיד מתנחלים ירדו לשם וזרקו אבנים על הבית שלו ואחר כך גם צה"ל ירד לשם וגם נציג שלנו [המת"ק], וראה שיש שם חלונות שבורים וכל מיני דברים כאלה. עכשיו זה קרה כמה וכמה פעמים לאותו פלסטיני. אז אם אתה מאפיין 'תג מחיר' כאיזושהי פעילות, הפרת סדר של מתנחלים, אז בוודאי. וגם כריתת עצי זית בכל מיני מקומות זה היה לא לעתים כל כך רחוקות.

במקרה הזה ליד סלפית שחזר על עצמו. הייתה איזושהי פעולה למנוע את ה"חזרתיות" הזאת?

לא לפי מה שזכור לי. בעיקרון איך אנחנו שומעים לראשונה על אירוע כזה? מהצד הפלסטיני, לא מהחטיבה. [התושב] הפלסטיני או שהוא מתקשר לקישור הפלסטיני ואומר לו תוקפים אותי ואז הקישור הפלסטיני אומר לקצין [קישור מהמת"ק] שאיתו הוא מתקשר, ואז הקצין מתקשר [לחמ"ל של המת"ק] שאומר לחטיבה. ככה זה השרשרת.

כמה זמן זה לוקח התהליך הזה?

לדעתי ממש מעט זמן. לדעתי זה יכול לקחת 2-3 דקות עד שזה מגיע [לחמ"ל של המת"ק] מהרגע שזה קורה. החמ"ל אומר את זה לחטיבה והם [החטיבה] צריכים לשלוח את הכוחות לשם. אגב, הם תמיד שלחו את הכוחות. מה שכן, כשהכוחות הגיעו לשם, לפי מה שידוע לי וזה גם תופס באופן כללי, מרדף אחרי המתנחלים, ניסיון לעצור את המתנחלים, ניסיון לראות מי זה היה שזה לא יחזור שוב, לא היה בכלל. זאת אומרת לא היה שום ניסיון משטרתי, צבאי, לעשות כך שזה לא יקרה פעם נוספת.

מה זה ניסיון? מה אפשר לעשות?

בודקים את הממצאים בשטח ואפשר לסרוק בשטח למשל ולראות אם אפשר לתפוס מישהו. הרבה פעמים מזניקים כוח שנמצא לא רחוק משם או שזה מקום שהוא לא רחוק מהגדוד ואז אפשר להקיף כיתת כוננות לנקודה ממקום באמת מאוד קרוב. אפשר, לדעתי לפחות, לנסות לתפוס את האנשים שעשו את זה ואני יודע את זה מהעובדה שכשהיו מקרים הפוכים, שפלסטינים זרקו אבנים וכו', אז עשו הרבה יותר מאמץ, סרקו הרבה מאוד שעות בשטח, נשאר שם כוח לוודא אם רואים איזה משהו חשוד שאנשים חוזרים לשם. כשהפלסטינים עשו משהו כזה אז היה הרבה יותר מאמץ לתפוס אותם וכשהיה מתנחלים אז כוח ראה מה קרה פה, העלה לחטיבה את הדיווח: טוב, יש פה בית עם חלון שבור וככה וככה, והולכים אחרי כמה זמן.

סמ"ר * נח"ל 50 * תפוח * 2012

אני זוכר [שהיתה] תהלוכה [של המתנחלים] וחסמנו שם כביש לפלסטינים כי הכביש ליתמא עובר דרך תפוח. עצרנו בצומת את הפלסטינים שרצו לנסוע. עמדו שם איזה 15 מכוניות ומי שהגיע אחר כך כבר סובבנו אותו שיבוא מאיזה כביש צדדי. ואז הם (המתנחלים) פשוט הגיעו, כל הילדים הקטנים והנוער פשוט קיללו אותם וירקו על הפלסטינים שהעמדנו בצד. הייתי בשוק שילדים בני חמש צועקים שם קללות: 'בני זונות, תישרפו', דברים מזעזעים.

למה אתם לא אומרים להם כלום?

אומרים להם, אבל הם לא שמים עליך כל כך. אתה מין צועק עליהם שיעופו מפה וימשיכו, אבל הם יודעים שאתה לא זה... ואז הם אומרים לך 'אתה אמור להגן עליי, לא עליהם', דברים כאלה.

כמה זמן הרכבים האלה חיכו שם?

זה היה איזה 40 דקות.

פשוט לא יכלו לזוז?

כן.

אתה זוכר עוד מקרים כאלו?

כן. יש שם מתחת למוצב שדה שהיה סכסוך למי הוא שייך. זה התחיל באיזה יום אחד והיה איזה חודש כזה סביב זה. היה פלסטיני שבא לעבוד שם ואז מתנחלים תקפו אותו, העיפו אותו משם. ממש מתחת לתפוח. משם זה התפתח והתפתח. בסוף היה מין אירוע שקבעו (הצבא) עם הפלסטיני הזה שהוא בא לעבוד שם ואז באנו לאבטח אותו והיו שם מלא מתנחלים. היו מכות בין המתנחלים לפלסטינים שעבדו שם. המתנחלים קרעו להם כל מיני שקיות עם החיטה שהיו להם, שהם באו לשתול. כל פעם רצו ולקחו להם דברים והעיפו להם דברים משם.

אבל אם יש שם צבא, למה לא עושים להם כלום?

אז יש שם צבא, אתה עומד שם ואתה מפריד, אבל הם פשוט לא שמים עליך.

אין לך סמכויות בתור צבא מול מתנחלים?

תכל'ס, לא. תמיד היינו שואלים בכל מיני אירועים אם היהודי עושה משהו אז מה אני אמור לעשות לו? ולא היה, אף פעם לא היו נותנים לנו תשובה מה אפשר לעשות.

פלסטיני תוקף מתנחל, מה אתה עושה?

תופס אותי, עוצר אותי. אם זה סכנת חיים אני יכול אפילו לירות בו, [ירי] על מנת [להרוג].

מתנחל זורק אבנים על פלסטיני, מה אתה עושה?

לא יודע. זה כל אחד ושיקול דעתו. אין הוראות כלפי זה.

יש הוראות פתיחה באש?

כלפי יהודים? לא.

שימוש באלפ"ה (אמצעי לפיזור הפגנות) מותר?

לא.

מעצר או עיכוב של מתנחלים?

גם לא. מה שאתה אמור לעשות זה בעיקרון, במקרה הזה היינו חוצצים, עמדנו בין לבין. היהודים שם, הערבים עובדים שם ואנחנו שורה של חיילים עומדים באמצע. אני זוכר מגע שלהם, מנסים לדחוף אותנו כדי להגיע אל הפלסטינים ואנחנו עוצרים אותם.

וגם על זה אסור היה לכם לעשות שום דבר?

חוץ מלמנוע מהם להגיע לפלסטינים, לא.

היו הנחיות מה עושים מול מתנחלים במידה והם תוקפים כוחות צבא או כוחות ביטחון?

לא. אף פעם לא דיברו איתנו על זה. אני זוכר שעשו לנו שיחות על המורכבות. קצין בכיר בפלוגה שלנו היה מתנחל, מהבקעה כזה, אבל זה מאוד כזה נגע לו והוא עשה לנו איזה שתי שיחות, שזה מורכב שיהודים דוחפים אותנו ועושים לנו דברים כאלה. אבל הוא לא נגע אף פעם במה צריך לעשות.

זה מורכב שהמתנחלים תוקפים את החיילים?

כן.

סרן * נח"ל 50 * גבעת רונן * 2012

הרבה פעמים הוויכוח [בגבעת רונן] הוא לא אל מול הכפר [בורין] אלא אל מול [השאלה] של מי כל מטע. אז הם (מתנחלי גבעת רונן) אומרים: זה המטעים שלנו ואסור [לפלסטינים להגיע]... בדרך כלל למה הם יורדים במהלך היום? כי הגיע איזשהו חקלאי פלסטינאי למטעים שלו ואז הם באים להבריח את החקלאי. זה בדרך כלל הדינמיקה היומיומית. ואז אתה אומר להם: בסדר, בסדר, אני אלך לטפל בחקלאי, אתם תחכו פה. ואז הם נותנים לך בדרך כלל כאילו ללכת לטפל בעצמך בחקלאי הפלסטינאי.

מה זה אומר "לטפל בחקלאי"?

אז אתה הולך לחקלאי ואתה אומר לו: מה אתה עושה פה? והוא אומר לך: זה האדמה שלי. ואז אתה אומר לו: אבל אתה יש לך אישור לבוא לפה? והוא אומר לך: אין לי אישור לבוא לפה, אבל זה האדמה של אבא שלי.

איזה אישור הוא צריך כדי לבוא לשם?

אני לא יודע, מאיפה אני יודע?

אז למה אתה שואל אותו את זה?

כי, מה, אני כאילו הטאבו? מאיפה אני יודע של מי כל חלקה?

שאלה מצוינת. ואז איך אתה מברר?

אז אתה שואל אותו. בדרך כלל הרבה פעמים אתה שואל שאלה בשביל לראות מה תהיה התגובה. אז בדרך כלל אם הסיפור שלו מתחיל להתפתח והוא אומר לך: לא, זה של אבא שלי, אז אתה אומר לו: אז שאבא שלך יבוא. ואז הוא אומר לך: לא, אבא שלי לא גר פה. ואז אתה מבין שאולי הוא מחרטט אותך.

ואולי לא.

אולי לא. בדרך כלל בסוף אתה אומר לפלסטיני: טוב, דבר עם המת"ק (מנהלת התיאום והקישור – הנציגות האזורת של המינהל האזרחי). אם המת"ק יאשר, אני אתן לך לעבור.

מתי הוא ידבר עם המת"ק?

עכשיו, שירים טלפון. תרים טלפון. לך הביתה, תתקשר למת"ק.

אתה חושב שהם עונים?

לא יודע. לא אכפת לי.

האם נדרש ממך בכלל לדעת האם זה נכון או לא נכון שהאדמה שלו (של הפלסטיני)?

חוץ מבתקופה שבה יש מסיק, תקופת מסיק זיתים שגם עכשיו יצא לנו קצת במילואים וגם כשהייתי שם באותה תקופה אז היה מסיק, אז כאילו בתקופה של מסיק מאוד מתעסקים בלהבהיר לך. זאת אומרת, החטיבה המרחבית נותנת לך מפה. מביאים לך את המפות ואומרים לך בכל יום איפה מאושר ואיפה לא. אתה לא יודע. אתה מבחינתך אם היום נגמר בלי שזרקו בו אבנים זה עדיף מיום שייגמר בזה שכן יזרקו בו אבנים. וזה שעשית עוול לבן אדם הפלסטיני, עוד פעם, באמת שבסל כל העולות זה נדק במקום מאוד מאוד נמוך. כאילו, זה שהוא... היום הוא לא יעבד את החלקה שלו מבחינתי. לא קרה שום דבר גדול.

גם מחר אבל הוא לא יוכל.

מחר אני לא אהיה שם. זאת תמיד התפיסה. מחר אני לא אהיה שם. אבל כשאני פה היום, היום לא קרה שום דבר והיום נגמר בצורה כאילו שקטה וזה מה שאני רציתי להשיג. מבחינתי, אם עכשיו המת"ק יבוא וכאילו אם יגידו לי אתה יודע, בהערכת מצב יגידו לי "תשמע, יש לנו היום אישור לככה וככה לבוא", אז כן, אני אאבטח אותו. עשינו את זה הרבה פעמים. אבטחנו כשהיו אישורים. אבל אם הוא פתאום עלה לכיוון הזה אז לא, "תחזור לכפר", "תחזור מחר" כאילו. אתה לא מרגיש שקרה איזה משהו נורא.

מישהו אבל תדרך אותך שאתה צריך לבקש ממנו אישור? כאילו, למה ביקשת אישור והאם קיים בכלל אישור?

לא. אני מניח שזה נובע מזה שכשהיו מקרים שבהם כן היו אישורים, לדוגמה מסיק זיתים, לדוגמה מקרים שבהם ידענו מראש, כזה ירד לנו מהחטיבה, המת"ק אישר ככה וככה, ואז הסקנו שכל שאר המקרים שבהם אין לך אישורים הם לא בסדר.

היה מקרה שהתקבלה טענה מה DCO - (מנהלת התיאום והקישור הפלסטינית) שנערך פלסטיני נחטף על ידי מתנחלים מגבעת רונן. זה היה דיווח בדיעבד, הוא (הנער הפלסטיני) השתחרר מהם ודיווח על זה אחרי כמה שעות. הקצינים [אצלנו] מדברים ישירות עם ה DCO -אחר כך מעבירים לחטיבה את הטענה ומבקשים שהם יבדקו את זה. [אנחנו] מקבלים תשובה אחרי, לרוב לא אחרי הרבה זמן. [החטיבה] אומרים "מכירים", "לא מכירים". זה תמיד מרגיע את כולם אם הם לא צריכים להתעסק עם זה, וזה לא בלגן ולא רכב שנוקב עכשיו בצומת תפוח. זה "טוב בסדר, התושב בסדר, הכוח מכיר או שהרבש"ץ (רכז ביטחון שוטף צבאי, מתנחל האחראי על ביטחון היישוב) מכיר והמתיישבים שחררו אותו". אז זה פוטר את כולם, זה לא מגיע למשטרה. זה תמיד דיווחים בדיעבד מבחינת החטיבה, אלא אם זו טענה חמורה על שירי על מישהו.

לחטוף מישהו לא נחשב לחמור?

אז זהו, היום כל מושג של חטיפה, אני לא מנסה לעדן את זה, אבל מה זה חטיפה? לוקחים אותו, מעבבים אותו, מרביצים לו, צועקים עליו. חטיפה – כבר הפכנו את זה למשהו סופר רציני, אבל כן, זה קורה. אפשר להגדיר את זה כחטיפה, לא משנה, זה מקרה אלים, לא צריך להמעיט בערך של זה. פשוט זה לא עניין אף אחד, ברגע שזה נגמר, שהתושב [הפלסטיני] היה בסדר, זה לא עניין אף אחד מי המתנחלים האלה, למה הם עשו את זה. פשוט לא עניין.

ולא קראו למשטרה הכחולה?

לא, כי זה נגמר. זה לא חי, זה לא מתפתח לשום מקום. בסדר, אז הוא התלונן. אנחנו יודעים שהתושבים של גבעת רונן הם קצת משוגעים, אנחנו מכירים את זה. זו הגישה, "כן, ידוע". אבל מין הסתם אם זה היה הפוך, זה לא היה תופס. אם היה קורה שפלסטינים מ[הכפר] בורין חטפו מתיישב ושחררו אותו, היו נכנסים באותו לילה לבורין. אבל אין לנו שום הנחיה לעשות עם זה משהו פלילי או אזרחי כשעושים את זה יהודים. הוא [הפלסטיני] פשוט שוחרר וזהו. ואז לפעמים מחזירים תשובה ל DCO-או לא, בהתאם לאירוע.

במקרה הזה החזירו תשובה ל DCO -

נראה לי שלא החזירו להם. זה גם, בשביל מה? פשוט נגיד להם "כן, אנחנו מכירים את האירוע". מה, נתנצל? אתה מבין מה אני אומרת? אין מה לעשות עם זה.

סמ"ר * המנהל האזרחי * אזור סלפית * 2013

במקרים שעקבת אחרי אירוע של תג מחיר, כמה זמן לקח עד שהכוח הגיע לשטח?

לדעתי עניין של דקות, ממש דקות ספורות מאוד. לא זכור לי שזה היה משהו שלקח יותר זמן מאשר מקרים אחרים.

מה זה מקרים אחרים?

בכל מקרה של זריקת אבנים, לא משנה על ידי מי, באמת הכוח מגיע מהר, די מהר. העניין הוא מה עושים בשביל למנוע, ופה זה כבר משהו אחר. פה יש הבדל בין מקרים של יהודים למקרים של פלסטינים.

מה ההבדל?

לדעתי היה מקרה אחד או שניים שהקמב"צ אמר לי שתפסו את המתנחלים [שביצעו פעולת "תג מחיר"] ופשוט שחררו אותם. אני זוכר לפחות פעם אחת שהקמב"צ אמר: תשמעו, אני ימני בדעותיי, אבל אני חושב שזה ממש לא בסדר שזה קרה, שצבא שתפס מתנחלים שבוודאות הם עשו את הזריקות אבנים או מה שזה לא היה, ושחררו אותם פשוט. [זאת] לעומת ערבים שתופסים אותם ועוצרים אותם או לוקחים אותם למעצר. באותה פעם הוא אמר את זה על עוד כמה מקרים אחרים, שבאופן כללי יש מין נורמה כזאת שברגע שתופסים מתנחלים אז אומרים להם "נו, נו, נו", ומשחררים אותם.

יש לך מושג למה משחררים אותם? המת"ק ניסה לברר פעם למה זה קורה?

לא זכור לי על איזושהי פעם ספציפית שהמת"ק הפנה תלונה לחטיבה למה לא עוצרים גם את המתנחלים. זה כבר לדעתי קשור למצב הפוליטי, שצה"ל מזדהה עם היהודים והחיילים בשטח, למרות שיש נהלים שהם צריכים לנהוג כלפי שני הצדדים באותה המידה בדיוק ובאופן שווה. אבל מה לעשות, החיילים הם יהודים שמבחינתם מגנים על המתנחלים היהודים ואין גזרה שווה בין יהודים לערבים. זה ככה מכוער וככה פשוט.

לחיילים מותר לעצור מתנחלים?

בוודאי. הם גם צריכים לעצור אותם אם הם עושים משהו כזה כמו לזרוק אבנים ולשבור חלונות של בית של פלסטיני. לפי הפקודות הצבא צריך לעצור את המתנחלים האלה.

ממה שאתה יודע חיילים יודעים שזה תפקידם?

זה לא ברור לי מאליו שהם יודעים שאלה הפקודות. יכול להיות שכן, יכול להיות שלא, כי אני לא ראיתי את זה בשטח, זה ברור. אני לא יודע אם זה בגלל שהם קיבלו את הפקודות ובשטח קורה משהו אחר או שבגלל שהפקודות לא ירדו אליהם מלכתחילה.

סמ"ר * פלס"ר נח"ל * מצפה יאיר * 2012

יצא לך להיות נוכח באירועים של אלימות מתנחלים כלפי פלסטינים?

הייתי בבסיס ופתאום הגיע מקרה של שני מתנחלים שיצאו ממצפה יאיר ותקפו מישהו, פשוט תקפו. נתנו תיאור שלהם והכוחות שלנו התחילו לחפש אותם. סיורים, כל הרכבים שיש הוקפצו, העברנו לגזרות השכנות את התיאור של שני האנשים שעשו את זה. היה רגע אחד שחשבו שתפסו אותם באיזו תחנת אוטובוס, אבל זה לא היה הם. ממש ניסו וויתרו אחרי כמה שעות והעבירו את זה למשטרה. הפלסטיני שהותקף נפצע קשה. הוא היה בבית חולים, היו לו תחבושות, הוא התאשפז. זה היה לינץ', והכתבות באינטרנט היו ממש קטנות. אמרתי שאני חושב שאם זה היה ההפך זה לא היה נגמר ככה. אם התיאור היה "שני מחבלים מסתובבים באיו"ש", כל העולם היה על הרגליים. שני מתנחלים ממצפה יאיר – הצבא ויתר אחרי כמה שעות והעביר את זה למשטרה. גם יום אחרי לא ידעו להגיד לי אם תפסו אותם או לא. [בתחקיר אחרי האירוע] חייל סקרן אחד בשולחן קפץ פתאום ואמר למ"פ: "אם עכשיו אני רואה שני ערבים עושים לינץ' במתנחל, מה אני אמור לעשות?" תשובה חדה של המ"פ: "ירי על מנת [להרוג]". "ואם הייתי רואה את המתנחלים האלה מרביצים לזקן, מה אני אמור לעשות?" המ"פ הנהן עם השפם וקצת נתקע, וגמגם תשובה: "ברור לי שאתה צריך להגיב איכשהו. לא יודע איך, אבל אתה צריך להגיב". אחרי עוד דקה של שקט מביך המ"פ אמר: "שאלה יפה, צריך לחשוב על זה."

היו לכם נהלים לגבי אלימות מתנחלים?

לא, לא היה משהו חותך. תמיד נקודת המוצא של המתנחל היא טובה יותר.

סמ"ר * נח"ל 932 * חברון * 2014

היה לך מקרים של איזשהו חיכוך עם המתנחלים או שיח עם המתנחלים?

היה בחג פורים, כל הדתיים שיכורים, כל הילדים, כולם השתכרו, והיינו צריכים להיות בכוננות גבוהה כי אז הם עושים בעיות עם הפלסטינים.

קיבלתם תדריך שהם יהיו שיכורים ואתם צריכים...

כן. זה גם יום שבו הפלסטינים רוצים לתקוף כי זה חג, כולם שמחים ושיכורים. זה זמן מושלם לעשות התקפה, אבל זה גם זמן מושלם שמישהו יעשה משהו טיפשי. מה שהפריע לי באמת היה בלילה. מאחורי בית הדסה הייתה עמדה שצפתה על הכביש. כולם התאספו, כל האנשים מקרית ארבע והיישובים האלה, הם באו לכאן והתחילו לזרוק בקבוקי זכוכית. הם זרקו במשך שעות בקבוקי זכוכית על הבית [הפלסטיני]. היו רק סורגים בחלונות, לא היו חלונות זכוכית. כל הזכוכית נכנסה פנימה, תינוקות בכו מתוך הבית וכל הילדים הסתכלו החוצה ובקבוקים עפו לפנים שלהם. [המתנחלים] זרקו אותם גם למטה, על כל הבתים ברחוב. עשו את זה במשך שעות וניסינו לעצור אותם, אבל כחייל, אתה לא שוטר. לא יכולנו לעשות שום דבר, לא יכולנו לעשות להם שום דבר. הם זרקו ואני כעסתי מאוד, החיילים האחרים כעסו מאוד, זה נעשה רע מאוד. אמרנו [לקצין]: תעשה משהו, תעשה משהו. הוא אמר: אנחנו לא יכולים לעשות שום דבר, אני מצטער. זה נמשך והם ניסו לעבור את הגדר ולרדת לצד הפלסטיני.

המתנחלים?

כן. בקושי הצלחנו למנוע מהם לעשות את זה. הם המשיכו לזרוק בקבוקים, הם הגיעו עד הבתים של האנשים, לשבור את הדברים שלהם, להשחית את הרכוש שלהם. בסוף המשטרה הגיעה. השוטרים הם חברים שלהם. אלה חברים של המשפחות, כולם מכירים אחד את השני. הם לא עשו שום דבר, רק הסתכלו. הם אמרו: בסדר... אולי תירגעו? אולי תפסיקו לעשות את זה? אולי... כאילו הם לא באמת באו עם כוח. הם סתם באו כאילו כל אחד חבר של השני, לא אכפת להם. בסופו של דבר המ"מ אמר: תחזרו ל[מוצב] "מתקנים". הוא אמר לנו לחזור כי הוא ראה כמה זה הפריע לנו. אבל היינו מוגבלים, לא יכולנו לעשות שום דבר.

לפני שהתחלת את הסיפור אמרת שקיבלתם תדריך, אמרו שאולי המתנחלים יעשו את זה ואת זה.

כן.

בתדריך לא אמרו לכם מה אתם אמורים לעשות כשאתם רואים שמישהו כזה קורה?

לא. שום דבר. הכלל הוא להגן על היהודים. התמקדו יותר בתגובה של הפלסטינים ולא במעשים של היהודים. זה מה שהם אמרו כשעשינו את זה.

אבל אתם לא אמורים גם להגן על הפלסטינים?

לא, בכלל לא. זאת לא המשימה. המשימה היחידה שיש שם היא להגן על היהודים. הפלסטינים לא חשובים בכלל, הם הבהירו את זה.

מי זה הם?

המ"פ, כולם.

*57% מתקציב שוברים שתיקה בשנה החולפת הגיע מ"ישויות מדיניות זרות". 100% מהעדויות שלנו הגיעו אלינו מחיילים וחיילות ששירתו בשטחים הכבושים.